

ESIMESE ASTME KOHTU OTSUS (teine koda)

15. juuni 2005 *

Kohtuasjas T-186/04,

Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, asukoht Spa (Belgia),
esindajad: L. de Brouwer, E. Cornu, É. De Gryse ja D. Moreau,

hageja,

versus

Siseturu Ühtlustamise Amet (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused),
esindaja: G. Schneider,

kostja,

* Kohtumenetluse keel: inglise.

teine menetluspool Siseturu Ühtlustamise Ameti apellatsioonikojas, menetlusse astuja Esimese Astme Kohtus

Spaform Ltd, asukoht Southampton (Ühendkuningriik), esindajad: *barrister* J. Gardner ja *barrister* A. Howard,

mille esemeks on hagi Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 25. veebruari 2004. aasta otsuse peale (asi R 827/2002-4), mis käsitles Spa Monopole, compagnie fermière de Spa SA/NV, ja Spaform Ltd vahelist vastulausemenetlust,

EUROOPA ÜHENDUSTE
ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda),

koosseisus: koja esimees J. Pirrung, kohtunikud N. J. Forwood ja S. S. Papasavvas,

kohtusekretär: kohtusekretäri asetäitja B. Pastor,

arvestades 25. mail 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud hagiavaldust,

arvestades 13. oktoobril 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud Siseturu Ühtlustamise Ameti kostja vastust,

arvestades 7. oktoobril 2004 Esimese Astme Kohtu kantseleisse saabunud menetlusse astuja seisukohta,

arvestades 1. veebruari 2005. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

Vaidluse taust

- 1 Menetlusse astuja esitas 5. augustil 1997 Siseturu Ühtlustamise Ametile (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) (edaspidi „ühtlustamisamet“) nõukogu 20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta EÜT 1994, L 11, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 146) (muudetud kujul) alusel taotluse ühenduse kaubamärgi registreerimiseks.
- 2 Kaubamärk, mille registreerimist taotleti, on sõnamärk SPAFORM.
- 3 Kaubad, mille jaoks registreerimist taotleti, kuuluvad 15. juuni 1957. aasta märkide registreerimisel kasutatava kaupade ja teenuste rahvusvahelise klassifikatsiooni

Nizza kokkuleppe (uuesti läbi vaadatud ja parandatud kujul) klassidesse 7, 9 ja 11. Nimetatud kaubad vastavad järgmisele kirjeldusele:

- klassis 7: „pumbad, surve regulaatorid (masina osad), surveklapid”;

- klassis 9: „rõhumõõturid ja manomeetrid”;

- klassis 11: „vannid; mullivannid; kuumaveevannid; kätepesukausid (sanitaarseadmete osad); surveveepihustitega varustatud vanniseadmed; dušid, (sanitaarseadmete) veetorud”.

4 Kaubamärgi registreerimise taotlus avaldati 27. juuli 1998. aasta Ühenduse Kaubamärgibülletäänis nr 55/1998.

5 Hageja esitas 27. oktoobril 1998 vastulause taotletud kaubamärgi registreerimisele.

6 Vastulause tugines kaubamärkidele SPA THERMES ja SPA, mis olid registreeritud:

- Beneluxi riikides 26. juulil 1994 nr 555 229 all kaubamärgina SPA THERMES järgmistele kaupadele ja teenustele:

— klassis 3: „pleegitusained ja muud pesuained; puhastus-, poleer-, küüritamisained, abrasiivtöötlusvahendid; seebid, parfümeeriatooted, eeterlikud õlid, kosmeetikavahendid, juukseveed, hambapastad”;

— klassis 11: „valgustus-, kütteseadmed, aurugeneraatorid; toiduainete kuumtöötlusseadmed, jahutusseadmed; kuivatus-, ventilatsiooni-, veevarustus- ja sanitaarseadmed, k.a veevarustus-, töötlemis-, puhastus- ja filtreerimisseadmed”;

— klassis 42: „vesiravilas pakutavad teenused, k.a tervishoiuteenuste osutamine; vannid, dušid, massaažid;

— Beneluxi riikides 21. veebruaril 1983 nr 389 230 all kaubamärgina SPA kaupadele klassis 32: „mineraal- ja gaseerivi vesi ning muud alkoholivabad joogid; siirupid ja teised joogivalmistusained”.

7 Vastulause ei sisaldanud viimasena nimetatud kaubamärgi kujutist. Veelgi enam, hageja osundas „oma kaubamärkide mainele Beneluxi maades seoses klassi 32 kaupadega”.

8 Oma vastulause toetuseks viitas hageja nr 555 229 all registreeritud kaubamärgi puhul määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punktile b. Seoses nr 389 230 all registreeritud kaubamärgiga viitas ta lisaks sama määruse artikli 8 lõikele 5.

- 9 Vastulausete osakond palus hagejal 4. oktoobril 2000 esitada oma vastulause toetuseks asjaolusid, tõendeid ja märkusi, ning teatas talle, et vastulauset põhjalikult kontrollides leiti, et vastulause on määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 5 osas vastuvõetamatu, kuna maine omandanud kaubamärgi tähisele ei ole osundatud ning lisatud ei ole ka registreerimistunnistust, mis võimaldaks seda kindlaks teha.
- 10 1. detsembril 2000 esitas hageja vastulausete osakonnale eespool viidatud registreerimistunnistuse ära kirja oma määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 5 alusel esitatud vastulause toetuseks.
- 11 Oma 31. juuli 2002. aasta otsusega lükkas vastulausete osakond vastulause tagasi, leides, et määruse nr 40/94 artikli 8 lõikele 5 tuginev nõue on vastuvõetamatu. Ta tugines seejuures määruse nr 40/94 artiklile 42 ja komisjoni 13. detsembri 1995. aasta määruse (EÜ) nr 2868/95, millega rakendatakse nõukogu määrus (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta (EÜT L 303, lk 1; ELT eriväljaanne 17/01, lk 189) (edaspidi „rakendusmäärus“), eeskirja 18 lõikele 1. Vastulausete osakond oli nimelt arvamusel, et vastulause esitamise tähtaja lõppedes, st 27. oktoobril 1998, ei võimaldanud ühtlustamisemeti käsutuses olevad andmed varasemat mainekat kaubamärki kindlaks teha. Lisaks leidis vastulausete osakond, et taotletava kaubamärgi ja varasema kaubamärgi SPA THERMES vahel puudub segiajamise tõenäosus määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b mõttes.
- 12 30. septembril 2002 esitas hageja ühtlustamisametile selle otsuse peale kaebuse määruse nr 40/94 artiklite 57–59 alusel.
- 13 Oma 25. veebruari 2004. aasta otsusega (edaspidi „vaidlustatud otsus“) jättis ühtlustamisemeti neljas apellatsioonikoda hageja kaebuse rahuldamata. Apellatsioonikoda leidis, et määruse nr 40/94 artikli 8 lõikes 5 sätestatud keeldumise põhjust ei

ole vaja analüüsida, kuna vastulause on selles osas vastuvõetamatu. Selles suhtes on ta märkinud, et „vaidlusalust registreeritud märki ei ole esitatud”. Lisaks on neljas apellatsioonikoda arvamusel, et kaubamärgi SPAFORM ja varasema kaubamärgi SPA THERMES vahel puudub segiajamise tõenäosus määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 1 punkti b mõttes.

Poolte nõuded

14 Hageja palub Esimese Astme Kohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus;

- mõista kohtukulud välja ühtlustamisametilt.

15 Ühtlustamisamet palub Esimese Astme Kohtul:

- rahuldada hageja nõue vaidlustatud otsuse tühistamiseks;

- jätta kohtukulud poolte endi kanda.

16 Menetlusse astuja palub Esimese Astme Kohtul:

- kinnitada vaidlustatud otsus;
- jätta hagi tervikuna rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

17 Kohtuistungil palus menetlusse astuja mõista kohtuistungiga seotud kulud välja ühtlustamisametilt põhjusel, et ta ei oleks kohale tulnud, kui ühtlustamisamet oleks palunud hagi rahuldamata jätmist.

Õiguslik käsitlus

Ühtlustamisameti nõuded

18 Ühtlustamisamet palub, et hageja nõue vaidlustatud otsuse tühistamiseks rahuldataks. Seejuures viitab ta Euroopa Kohtu 12. oktoobri 2004. aasta otsusele kohtuasjas C-106/03 P: *Vedial v. Siseturu Ühtlustamise Amet* (EKL 2004, lk I-9573, punktid 26 ja 27). Selles otsuses on Euroopa Kohus leidnud, et Esimese Astme Kohtu kodukorra artikli 133 lõike 2 kohaselt on ühtlustamisamet Esimese Astme Kohtus toimivas menetluses kostja ja tal ei ole õigust muuta Esimese Astme Kohtus toimivas menetluses vaidluse tingimusi, mis peavad piirduma registreerimise

taotleja ning vastulause esitaja nõuete ja väidetega. Samas täpsustab ühtlustamisamet, et ta ei ole kohustatud kaitsma põhimõtteliselt apellatsioonikodade vaidlustatud otsuseid. Selles suhtes osundab ta Esimese Astme Kohtu 30. juuni 2004. aasta otsusele kohtuasjas T-107/02: GE Betz v. Siseturu Ühtlustamise Amet — Atofina Chemicals (BIOMATE) (EKL 2004, lk II-1845, punkt 29 jj).

- 19 Esimese Astme Kohus märgib, et kohtumenetluses, milles käsitletakse ühe apellatsioonikoja vastulausemenetluses tehtud otsuse peale esitatud hagi, ei ole ühtlustamisametil õigust muuta Esimese Astme Kohtus toimivas menetluses vaidluse tingimusi, mis peavad piirduma registreerimise taotleja ning vastulause esitaja nõuetega (eespool viidatud kohtuotsus Vedral v. Siseturu Ühtlustamise Amet, punkt 26, mis apellatsiooniastmes kinnitab Esimese Astme Kohtu 12. detsembri 2002. aasta otsust kohtuasjas T-110/01: Vedral v. Siseturu Ühtlustamise Amet — France Distribution (HUBERT), EKL 2002, lk II-5275).

- 20 Siiski ei tulene viidatud kohtupraktikast, et ühtlustamisamet on kohustatud esitama nõuet, et hagi ühe tema apellatsioonikoja otsuse peale tuleb jätta rahuldamata. Nii et kuigi ühtlustamisamet ei ole pädev algatama menetlust apellatsioonikoja otsuse peale, siis vastupidi ei saa temalt nõuda, et ta kaitseks põhimõtteliselt kõiki apellatsioonikodade vaidlustatud otsuseid või taotleks alati nende otsuste vastu suunatud taotluste rahuldamata jätmist (eespool viidatud kohtuotsus BIOMATE, punkt 34).

- 21 Järelikult võib ühtlustamisamet käesoleval juhul ilma vaidluse tingimusi muutmata leida, et hageja taotlus vaidlustatud otsuse tühistamiseks tuleb rahuldada.

Põhiküsimus

- 22 Oma hagi toetuseks on hageja toonud välja üheainsa väite seoses rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 rikkumisega.

Poolte argumendid

- 23 Hageja leiab, et käesolevas asjas on vastulausete osakonna ja seejärel ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja viga seotud ainult rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 kohaldamisega. Järelikult tuleb tema arvates hinnata, kas vastulause viitas selgelt vastulause aluseks olnud varasemale mainekale kaubamärgile.
- 24 Hageja tunnistab, et vastulause ei „sisaldanud” märki, mis on vastulause aluseks oleva maineka kaubamärgi registreerimise esemeks. Ometi oli täpselt viidatud registreerimisele, nimetades Beneluxi registreerimise maana, registreerimise numbri ning kuupäevale ning kaubamärgi all registreeritud kaupadele.
- 25 Hageja rõhutab, et tema esindaja 27. oktoobril 1998 ühtlustamisameti vastulausete osakonnale esitatud vastulause vormi lehekülje 5, lahtrites 69, 70 ja 71 oli „varasema registreeritud ja maineka kaubamärgiga seoses” esitatud järgmised andmed:

— „maine: omandatud ühes liikmesriigis”;

- „liikmesriik: Beneluxi maad (registreeritud 21. veebruaril 1983 nr 389 230 all)“;

- „vastulause tugineb kaupadele klassis 32: mineraal- ja gaseerveresi vesi ning muud alkoholivabad joogid; siirupid ja teised joogivalmistusained“.

- 26 Lisaks tuleneb vastulause vormi teistest lahtritest, eriti nendest, mis käsitlevad leheküljel 6 „vastulause aluseid“, et „on olemas segijamise tõenäosus ning ühenduse kaubamärgi SPAFORM ning [hageja] nimel [registreeritud] SPA kaubamärkide vahel ka seostamise tõenäosus ning need on vastulause aluseks“; vastulause lehekülje 6 punktis 3 on täpsustatud, et hageja „on Beneluxi maades omandanud maine klassi 32 kaupadega seoses“.
- 27 Hageja leiab, et rakendusmääruse eeskirja 18 lõige 1 ei nõua, et vastulause aluseks oleva kaubamärgi kujutis peaks olema „ära toodud“. Nõudes, et vastulause põhjendamiseks peaks olema „ära toodud“ vastulause aluseks oleva kaubamärgi kujutis, samal ajal kui nimetatud eeskirja kohaselt peab see olema vaid „selgelt märgitud“, on apellatsioonikoda ületanud asjaomases sättes esitatud nõudmisi vastulause aluseks oleva kaubamärgi tõendamiseks.
- 28 Hageja on seisukohal, et rakendusmääruse eeskirja 18 lõikes 1 sätestatud nõudmised on antud juhul täidetud. Tema arvates on eeskirja 18 lõike 1 esmane eesmärk võimaldada ühenduse kaubamärgi taotlejal, kes on vastulausemenetluse kostja, teostada oma kaitseõigust sellega, et tal on võimalik tuvastada vastulause aluseks olevaid õigusi.

- 29 Hageja leiab, et käesolevas asjas on see eesmärk täidetud. Kuna vastulause aluseks olevat mainekat kaubamärki on kaubamärgi registreerimise täielike andmete alusel võimalik selgelt kindlaks teha, on ühenduse kaubamärgi taotlejal ehk vastulause menetluses kostjal võimalik vastulause aluseid lihtsalt mõista ning kontrollida.
- 30 Hageja väidab samuti, et vaidlustatud otsuses esitatud nõudmised ei ole kooskõlas ühtlustamisameti apellatsioonikodade varasema praktikaga rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 tõlgendamisel, eriti kolmanda apellatsioonikoja 6. märtsi 2002. aasta otsusega (asi R 870/2001-3, *Bridgewater v. Bridgewater*).
- 31 Ühtlustamisameti arvates on rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 kohaselt varasema õiguse ühene kindlakstegemine vastulause vastuvõetavuse absoluutne eeldus. Kui varasemat kaubamärki ei ole võimalik kindlaks teha, ei saa seda puudust ka kõrvaldada ning vastulausete osakond ei ole kohustatud esitama vastulause esitajale puuduse kõrvaldamise nõuet. Ühtlustamisamet viitab ka 10. mail 2004 vastuvõetud vastulause menetluse direktiividele, mille I osa 1. peatüki A jao punktis VI eristatakse kindlakstegemise „absoluutseid” ja „suhtelisi” tunnuseid. Juhul kui puudub absoluutne kindlakstegemise tunnus, ei ole varasemat kaubamärki võimalik kindlaks teha ning seega ei saa see olla vastulause aluseks. Kindlakstegemise absoluutse tunnuseks on käsitletav varasema kaubamärgi taotluse või registreerimise number. Suhtelised kaubamärgi kindlakstegemise tunnused on kaubamärgi kujutis, kaubamärgi liik, kaubad ja teenused ning teised andmed nagu taotluse esitamise või registreerimise kuupäev. Viimati nimetatud tunnuste puhul tuleb vastulause esitajale anda kahekuuline tähtaeg võimalike puuduste kõrvaldamiseks.
- 32 Ühtlustamisamet väidab, et arvestades asjaomaseid huve, on neljanda apellatsioonikoja seisukoht varasema kaubamärgi, antud juhul sõnamärgi, kindlakstegemisele esitatud miinimumnõuete osas olnud liiga range. Ühtlustamisamet leiab, et

apellatsioonikoja otsus ei ole seega rakendusmääruse eeskirja 18 lõiget 1 arvestades õigustatud. Vastulausete osakond ning apellatsioonikoda oleksid pidanud leidma, et andmed registreerimisnumbri ja asjaomase liikmesriigi kohta on varasema kaubamärgi kindlakstegemiseks piisavad. Seega oleks olnud piisav see, kui vastulausete osakond oleks nõudnud täiendavaid andmeid rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 2 alusel.

- 33 Ühtlustamisamet märgib, et vastulausete osakonnad ja apellatsioonikojad ei järginud alguses alati ühtset põhimõtet osas, mis puudutas vastulause aluseks olnud varasema õiguse üheseks kindlakstegemiseks vajalikke tunnuseid. Ta tunnistab, et teatud apellatsioonikojad on sellele lähenenud kitsendavalt (teise apellatsioonikoja 25. veebruari 2002. aasta otsus (asi R 1184/2000-2, P-51 Mustang v. Ford Mustang), ja eespool viidatud otsus asjas Bridgewater v. Bridgewater). Ühtlustamisamet rõhutab samas asjaolu, et nimetatud otsused käsitlesid varasemaid registreerimata õigusi ning et olemas on ka vastupidised apellatsioonikodade otsused (teise apellatsioonikoja 19. detsembri 2003. aasta otsus (asi R 704/2002-2, Myo Max by CEFAR v. cefar-centro de estudos de farmacoepidemiologia)). Lõpuks järgivad ka vastulause menetluse direktiivid sama, ühtlustamisameti välja toodud seisukohta.

- 34 Menetluse astuja osundab vastulause sisule kehtestatud nõudmiste osas rakendusmääruse eeskirja 15 lõiget 2, mille kohaselt „[sisaldab] vastulause järgmist: [...] kujutis[t] ja vajaduse korral varasema märgi või varasema õiguse kirjeldus[t]”. Menetluse astuja arvates nõuab rakendusmääruse eeskirja 15 lõige 2 otseselt, et vastulause peab sisaldama varasema kaubamärgi kujutist, st enam kui lihtsalt kaubamärgi kirjeldust. Järelikult ei või hageja ühtlustamisametile ette heita seda, et ta on esitanud vastulause vastuvõtmiseks lisatingimuse, kuna see nõudmine tuleneb otseselt rakendusmäärusest.

- 35 Menetlusse astuja viitab ühtlustamisameti varasemale praktikale ning eriti esimese apellatsioonikoja 4. märtsi 2002. aasta otsusele (asi R 662/2001-1, ORANGEX v. Orange X-PRESS, punkt 21), mille kohaselt „peab” kogu vastulause „olema piisavalt selge ja täpne, vältimaks arusaamatusi selle sisu ja ulatuse osas”. Ta osundab ka vastulause osakonna 6. juuli 2004. aasta otsust (asi nr 2218/2004, Atlas Copco AB v. The Black & Decker Corp.), mille kohaselt „varasema kaubamärgi või õiguse üheseks kindlakstegemiseks vajalikud miinimumnõuded on kaubamärgi või märgi kujutise esitamine, andmed riigi kohta, kus märk on registreeritud või kus on esitatud sellekohane taotlus või kus kehtib varasem õigus ning registreerimis- või taotlusenumber (seoses registreeritud kaubamärgiga või kaubamärgi registreerimise taotlusega)”.
- 36 Lisaks rõhutab menetlusse astuja, et vastupidiselt eeskirja 18 lõikele 2 ei kohusta rakendusmääruse eeskirja 18 lõige 1 ühtlustamisametit nõudma vastulause esitajalt selles lõikes nimetatud puuduste kõrvaldamist (esimese apellatsioonikoja 9. jaanuari 2004. aasta otsus (asi R 129/2003-1, Weekenders Worldwide Trade and Service Kft v. Gregor Kohlruss, punkt 24)).
- 37 Ta lisab, et nimetatud puudused tuleb kõrvaldada enne vastulause esitamise tähtaja lõppu. Seega ei ole ühtlustamisamet kohustatud arvestama pärast selle tähtaja möödumist esitatud andmeid. Ta osundab selles suhtes Esimese Astme Kohtu 13. juuni 2002. aasta otsust kohtuasjas T-232/00: Chef Revival USA v. Siseturu Ühtlustamise Amet — Massagué Marín (Chef), EKL 2002, lk II-2749, punktid 34 ja 36), milles leiti, et „kui vastulause ei vasta [rakendus]määruse eeskirja 18 lõikes 1 sätestatud vastuvõetavuse tingimustele, tuleb vastulause vastuvõetamatuna tagasi lükata, v.a juhul, kui puudused kõrvaldatakse veel enne vastulause esitamise tähtaja lõppu”.
- 38 Menetlusse astuja arvates on hageja apellatsioonikoja põhjendusi esitanud liiga lihtsustatult. Selles suhtes viitab ta vaidlustatud otsuse punktidele 2, 3 ja 13, millest esiteks tuleneb, et hageja ei esitanud vastulauses ei kaubamärgi SPA THERMES

kujutist ega selle registreerimistunnistust, teiseks, et ta esitas andmeid ainult ühe varasema kaubamärgi kohta, kuigi vastulause oli seotud mitme kaubamärgiga klassi 32 kaupadele ning kolmandaks, et vastulause esitamise tähtaeg möödus 27. oktoobril 1998. Hageja ei esitanud niisiis nõutud andmeid enne selle tähtaja möödumist, nagu oli sätestatud rakendusmääruse eeskirja 18 lõikes 1. Hageja ei esitanud enne 1. detsembrist 2000 tõepoolest ei registreerimistunnistust ega asjaomase varasema kaubamärgi kujutist.

- 39 Menetlusse astuja märgib muu hulgas, et hageja tunnistab ühtlustamisameti neljanda apellatsioonikoja menetluses, et kõnealuse varasema kaubamärgi ühene kindlakstegemine ei ole lihtne. Vastulause esitaja poolt ei ole mõistlik eeldada, et ühtlustamisamet saadaks asjaomase liikmesriigi registrisse järelepärimise nimetatud kaubamärgi kindlakstegemiseks, kui vastulause esitajal on nimetatud andmed olemas. Kaubamärgi kindlakstegemine peab ühtlustamisameti apellatsioonikojal võimaldama vaidluses otsust langetada. Ühtlustamisameti ülesanne on vastulause aluseks oleva varasema õiguse ühese kindlakstegemise alusel otsustada, kas taotlus, mis näib *prima facie* olevat aktsepteeritav, tuleb tagasi lükata. Vastulause peab aitama seda ülesannet lihtsustada.
- 40 Menetlusse astuja rõhutab, et rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 eesmärk ei ole ainult selle kaubamärgi taotleja teavitamine, kelle kaubamärgi suhtes vastulause esitati, vaid ka ühtlustamisameti teavitamine vastulausega seotud faktilistest asjaoludest ning järelikult otsuse langetamise võimaldamine. Menetlusse astuja arvamuse kohaselt ei ole hageja seda rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 eesmärki täitnud.
- 41 Viimaks märgib menetlusse astuja, et vastulause osakond lükkas vastulause vastuvõetamatuna tagasi, sest „toimikus ei olnud registreerimata kaubamärgi kuju piisavalt selgelt märgitud”.

Esimese Astme Kohtu hinnang

— Rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 tõlgendamine

- 42 Rakendusmääruse eeskirja 18 lõikes 1 on sätestatud, et „[k]ui [...] vastulause ei vasta määruse artikli 42 sätetele või kui vastulauses ei ole selgelt märgitud, millise taotluse vastu see on esitatud või millise varasema märgi või varasema õiguse alusel see on esitatud, lükkab amet vastulause vastuvõetamatuna tagasi, kui neid puudusi ei kõrvaldata enne vastulause esitamise tähtaja lõppu.”
- 43 On selge, et käesoleval juhul ei ole hageja vastulauses esitanud Beneluxi maades nr 389 230 all registreeritud sõnamärgi SPA kujutist, mille mainele ta tugineb oma määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 5 alusel esitatud vastulauses. Seega tuleb hinnata, kas rakendusmääruse eeskirja 18 lõikes 1 sätestatud selge märkimise nõue tähendab selle kaubamärgi kujutise esitamist.
- 44 Esmalt tuleb märkida, et rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 prantsuskeelses versioonis räägitakse „indication claire’ist” (selge märkimine) (*l’acte d’opposition n’indique pas clairement*), samas kui ingliskeelses versioonis on juttu „identification claire’ist” (ühene kindlakstegemine) (*the notice of opposition does not clearly identify*). Ühenduse õiguse sätte keeleversioonide ühetaolise tõlgendamise nõude kohaselt tuleb juhul, kui keeleversioonid üksteisest erinevad, normi tõlgendada vastavalt õigusakti, millesse norm kuulub, mõttele ja eesmärgile (Euroopa Kohtu 7. detsembri 1995. aasta otsus kohtuasjas C-449/93: Rockfon, EKL 1995, lk I-4291, punkt 28, ja 24. oktoobri 1996. aasta otsus kohtuasjas C-72/95: Kraaijeveld jt, EKL 1996, lk I-5403, punkt 28). Antud juhul on rakendusmääruse eeskirja 18

eesmärk esitada vastulause aluseks olev varasem kaubamärk selgelt märgituna, et ühtlustamisamet ja menetluse teine pool saaksid kaubamärki kindlaks teha. Seda eesmärki arvestades ei sisalda terminoloogiline erinevus kahe eelneva osundatud keeleversiooni vahel vastuolu.

45 Edasi tuleb rõhutada, et rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 kohaselt ei ole vastulause te osakond kohustatud vastulause esitajale teatama, et varasema kaubamärgi kohta selge märke puudumine tuleks kõrvaldada.

46 Lisaks, vastupidiselt menetluse astuja väitele, ei saa otsese viite puudumisel rakendusmääruse eeskirja 15 lõike 2 punkti b alapunktist vi tuletada varasema kaubamärgi kujutise esitamise kohustust rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 raames.

47 Eelnevast tuleneb, et rakendusmääruse eeskirja 18 lõiget 1 tuleb tõlgendada selliselt, et vastulause aluseks olev varasem kaubamärk peab olema piisavalt selgelt märgitud, et võimaldada selle kindlakstegemist ja seda enne vastulause esitamise tähtaja möödumist.

— Kaubamärgi SPA selge märkimine

48 Seega tuleb kontrollida, kas vastulause sisaldas käesoleval juhul piisavalt täpseid andmeid, et võimaldada üheselt kindlaks teha Beneluxis nr 389 230 all registreeritud kaubamärki SPA.

49 Selles suhtes märgib Esimese Astme Kohus, et vastulause aluseks oleva kaubamärgi registreerimisnumber ning viide liikmesriigi kohta, kus kaubamärk on registreeritud, on rakendusmääruse eeskirja 18 lõike 1 mõttes piisavalt selged märged.

50 Antud juhul on selge, et vastulause sisaldas järgmisi andmeid:

— „maine: omandatud ühes liikmesriigis”;

— „liikmesriik: Beneluxi maad (registreeritud 21. veebruaril 1983 nr 389 230 all)”;

— „vastulause tugineb kaupadele klassis 32: mineraal- ja gaseerveresi vesi ning muud alkoholivabad joogid; siirupid ja teised joogivalmistusained”.

51 Peale selle rõhutab Esimese Astme Kohus, et vastulause vormi teistes lahtrites, eriti nendes, milles käsitletakse vastulause põhjendusi, on märgitud, et „on olemas segiajamise tõenäosus ning oht, et ühenduse kaubamärgi SPAFORM ja vastulause aluseks olevate SPA [...] kaubamärkide vahel on nende omavahelise seostamise tõenäosus” ja et „SPA Monopole [...] on omandanud Beneluxi riikides maine oma kaupadele klassis 32”.

52 Neist asjaoludest lähtudes tuleb märkida, et asjaomane varasem kaubamärk oli vastulauses selgelt märgitud. Seda järeldust ei sea kahtluse all ka menetlusse astuja esitatud argumendid.

- 53 Seoses vastulause aluseks olevate kaubamärkide segiajamise tõenäosuse argumentidega rõhutab Esimese Astme Kohus, et toimikust nähtub, et hageja ei tugine määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 5 alusel esitatud kaebuse raames mitte Beneluxi maades nr 555 229 all registreeritud kaubamärgile SPA THERMES, vaid Beneluxi maades nr 389 230 all registreeritud kaubamärgile SPA. Peale selle ei tekita mitme kaubamärgi nimetamine vastulauses segadust, sest kuigi vastulauses on nimetatud erinevaid SPA kaubamärke, on igal neist erinev registreerimisnumber.
- 54 Argumendiga, et hageja ei esitanud kaubamärgi SPA registreerimistunnistust, seoses piisab selle meenutamist, et rakendusmääruse eeskirja 18 lõikes 1 ei ole nõutud, et varasema kaubamärgi selgeks märkimiseks oleks vaja esitada registreerimistunnistust (vt eespool punkt 49). Seda järeldust toetab rakendusmääruse eeskirja 16 lõige 2, milles on sätestatud, et „[k]ui vastulause aluseks on varasem märk, mis ei ole ühenduse kaubamärk, oleks soovitatav lisada vastulausele tõendid kõnealuse varasema märgi registreerimise või esitamise kohta, näiteks registreerimistunnistus.” Kui selles eeskirjas sätestatu ei ole täidetud, võib sama eeskirja lõike 3 kohaselt esitada need pärast vastulausemenetluse alustamist ühtlustamisametile antud tähtaja jooksul.
- 55 Seoses argumentidega, mis tuginevad apellatsioonikodade varasemale praktikale, meenutab Esimese Astme Kohus, et ühtlustamisameti otsustamispraktika ei ole ühenduse kohtutele siduv (vt selle kohta Esimese Astme Kohtu 20. novembri 2002. aasta otsus kohtuasjades T-79/01 ja T-86/01: Bosch v. Siseturu Ühtlustamise Amet (Kit Pro ja Kit Super Pro), EKL 2002, lk II-4881, punkt 32). Igal juhul käsitlevad menetlusse astuja osundatud otsused kaubamärke, mis ei olnud varem registreeritud ning mille kujutise esitamine oli järelikult vältimatu, et kindlustada nende selget märkimist. Käesoleval juhtumil ei ole see nii, sest antud juhul on varasem kaubamärk registreeritud sõnamärk, mille registreerimisnumbri ja liikmesriigi kohta, kus see on registreeritud, olid andmed selgelt esitatud (vt eespool punkt 49).

- 56 Kõikidest eespool nimetatud asjaoludest järeldub, et hageja esitatud hagi on põhjendatud. Järelikult tuleb vaidlustatud otsus tühistada osas, milles sellega tunnistati vastuvõetamatuks määruse nr 40/94 artikli 8 lõike 5 alusel esitatud vastulause seoses Beneluxi maades nr 389 230 all registreeritud kaubamärgiga SPA.

Kohtukulud

- 57 Kodukorra artikli 87 lõike 2 alusel on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna ühtlustamisamet on kohtuvaidluse kaotanud, sest apellatsioonikoja otsus tühistati osaliselt, mõistetakse kohtukulud vastavalt hageja nõudele välja ühtlustamisametilt. Kuna otsus tehti menetluse astuja kahjuks, jäävad tema kohtukulud tema enda kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ESIMESE ASTME KOHUS (teine koda)

otsustab:

1. Tühistada Siseturu Ühtlustamise Ameti (kaubamärgid ja tööstusdisainilahendused) neljanda apellatsioonikoja 25. veebruari 2004. aasta otsus (asi R 827/2002-4) osas, milles sellega tunnistati vastuvõetamatuks nõukogu

20. detsembri 1993. aasta määruse (EÜ) nr 40/94 ühenduse kaubamärgi kohta artikli 8 lõike 5 alusel esitatud vastulause seoses Beneluxi riikides nr 389 230 all registreeritud kaubamärgiga SPA.

2. Ülejäänud osas jätta hagi rahuldamata.
3. Mõista hageja kohtukulud välja ühtlustamisametilt, kes ühtlasi kannab ise oma kohtukulud.
4. Jätta menetluse astuja kohtukulud tema enda kanda.

Pirrung

Forwood

Papasavvas

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 15. juunil 2005 Luxembourgis.

Kohtusekretär

Koja esimees

H. Jung

J. Pirrung